

கற்றல், கற்பித்தல் பாங்கு அணுகுமுறையில்
தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி
முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி

**Research on "Tholkapiya Cheyyuliya"
in Learning and Teaching Method of Approaching
Dr. Sathiyaraj Thangasamy**

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், ஸ்ரீகிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

Assistant Professor in Tamil, Sri Krishna Adithya College of Arts and Science, Coimbatore.

Email: sathiyaraj@skacas.ac.in

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அடிகளாசிரியர் எழுதிய தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி எனும் நூல் கற்றல்/கற்பித்தலில் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும். இந்த நூல் தொல்காப்பியர் எழுதிய தொல்காப்பியச் செய்யுளியலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தவும் செய்யுளியலை அறிந்தவர்கள் அல்லது அறியாதவர்களுக்கு விளக்கமாக எடுத்துரைக்கவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியர் எழுதிய செய்யுளியல் பகுதி கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய/கற்பிக்க வேண்டிய முக்கியமான பகுதி என அடிகளாசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். செய்யுளியல் தன்மைகளை அறியாதவரால் செய்யுள் பாடப்பகுதியை முழுமையாகக் கற்கவும் கற்பிக்கவும் முடியாது. ஆகையால் அந்தப் பகுதியில் கற்றல், கற்பித்தல் முறைமைகளைத் தான் எழுதியுள்ள தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி எனும் நூலுள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆகையால் எந்தவொரு படைப்பும் 'கற்றல்/கற்பித்தல் பாங்கு' எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டிற்குள் அடங்கும் தன்மை உடையது என்பதை உணரலாம். எனவே, இக்கட்டுரை தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் ஆராய்ச்சி எனும் நூலுள் பொதிந்திருக்கும் 'கற்றல்/கற்பித்தல் பாங்கு' எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டை அடையாளம் காண முயல்கின்றது.

கற்றல், கற்பித்தல் செயல்பாடானது இயல்பாகவே அமைந்து கிடக்கும் தன்மையே ஆகும். அதனை மீக்கருத்தியலாக சு.இராசாராம் உருவாக்கியுள்ளார். இந்த மீக்கருத்தியல் ஒரு படைப்பாளருக்குள் இருக்கும் பொதுத்தன்மையை அடையாளம் காட்டுவதாகும். இதனை அவர் மரபிலக்கண வாசிப்பிற்காகவே உருவாக்கியுள்ளார். ஆனாலும் அந்த மீக்கோட்பாட்டை எழுத்தாளர் அனைவருக்கும் பொருத்திப் பார்க்க முடியும் என முந்தைய சில ஆய்வுகளில் எடுத்துரைக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே இந்த ஆய்வும் அமைகின்றது இதற்கு முன்பு சூலை, 2023இல் எழுதப்பெற்ற தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி: கற்றல் / கற்பித்தல் பாங்கு எனும் தலைப்பிலான ஆய்வில், விதி + விளக்கம் + சான்று + கருத்து, விளக்கம் + விதி + காரணம் கற்பித்தல் + மதிப்பீடு, தொகுத்து உரைத்தல், பகுப்புமுறைக் கற்பித்தல், வினாவிடை ஆகிய கற்றல்/கற்பித்தல் முறைகள் அமைந்துள்ளமையைச் சுட்டிக் காண்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்த ஆய்வு அதன் தொடர்ச்சியாக அமைந்து மேற்சொன்ன முறைகளைத் தவிர்த்து, ஒப்பீட்டுமுறைக் கற்பித்தல், உடன்பாடு + மறுப்பு = தொகுத்தல், கருத்து மாறுபாடு - தொகுப்பும் தீர்வுத் தூண்டலும், அமைதி கூறல், புலப்படாதன காட்டுதல், சிந்திக்கத் தூண்டும் கற்பித்தல், கணக்கியல்முறைக் கற்பித்தல், வலிந்து கற்பித்தல் ஆகிய கற்றல், கற்பித்தல் முறைகள் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்த ஆய்வு, கற்றல் / கற்பித்தல் பாங்கு எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பல்வேறு சூழல்களைத் திறந்துவிடுகின்றது எனலாம். அதாவது, ஒருவர் கற்பதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் இருக்கக் கூடிய வழிமுறைகளை அடையாளப்படுத்துகின்றது எனப் புரிந்துகொள்ளலாம். இந்தச் சட்டகங்களின்

மேல் உள்ள மீவரைச் சட்டகமே கற்றல் / கற்பித்தல் பாங்கு எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடாகும். அதனை மதிப்பீடு செய்வதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

தேடுசொற்கள்: அடிகளாசிரியர், கற்றல், கற்பித்தல், தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், இலக்கணவியல்

Abstract

The book written by the author titled Tholkaapiya Ceyyuliyal Araichi is a book based on learning/teaching. This book is written by Tolkappiyar to convey the importance of Tholkaapiya Ceyyuliyal and to explain it to those who know or do not know Ceyyuliyal. The author emphasizes that Ceyyuliyal is an important part to be learned/taught by Tholkaappiar. A person who doesn't know the fundamentals of Ceyyuliyal cannot fully learn and teach the subject of Ceyyuliyal. Therefore, he has revealed the learning and teaching methods of that area in his book called Tholkaapiya Ceyyuliyal Araichi. Therefore, it can be felt that any work can fall under the re-conceptualization of 'learning/teaching style'. Therefore, this article seeks to identify the reconceptualization of the 'learning/teaching style' embodied in Research in Tholkaapiya Ceyyuliyal Araichi.

The human teaching and learning process is inherently situated. It has been developed Meta Concept conceptually by S.Rajaram. This reconstruction is to identify the commonality within a creator. He created it for genealogy reading. However, it has been highlighted in some previous studies that the concept can be applied to all writers. This study is a continuation of the previous study written in Chulalongkorn, 2023 titled Tolkappiya Grammatical Research: Learning / Teaching Method, rule + explanation + evidence + opinion, explanation + rule + reason teaching + evaluation, summarizing, classification teaching, quiz learning/ Pedagogical methods have been characterized by location.

This study is a continuation of the above-mentioned methods, learning and teaching methods such as comparative teaching, agreement + disagreement = grouping, difference of opinion - grouping and solution stimulation, silence, showing the invisible, thought-provoking teaching, accounting teaching, pain teaching are explained.

This study opens up different contexts for understanding the reconceptualization of learning/teaching style. That is, it can be understood as identifying the means by which one can learn and teach. Overlying these frames is a conceptual framework for learning/teaching style. The primary objective of this study is to evaluate it.

Keywords: *Tolkappiyar, Teaching, Learning, Poetry, Grammar, Tamil Grammar*

முன்னுரை

அடிகளாசிரியர் எழுதிய தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி எனும் நூலை இலக்கணவியல் அணுகுமுறையில் வாசிக்கப்பெறுதல் வேண்டும். இதற்கு முன்பு திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள் : இலக்கணவியல் (2017), மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு அணுகுமுறையில் உயிர்மெய்: வரலாற்றுநிலை - சமகாலநிலை (2018), மீக்கோட்பாடு (தொல்காப்பிய மூலமும் உரைகளும்) (2018), இலக்கணவியல் ஒப்பியல் (தொல்காப்பியமும் பாலவியாகரணமும்) (2019), ஒப்பும் மீக்கருத்தியலும்

(தமிழ் - தெலுங்கு இலக்கணப் பனுவல்களின் இரண்டாம் வேற்றுமை கருத்தியல்களை முன்வைத்து) (2019), ஒப்பியல் - மீக்கோட்பாடு - ஆய்வியல் மீக்கோட்பாடு (மரபிலக்கணங்கள், ஆய்வுரைகளை முன்வைத்து) (2020), மீக்கோட்பாட்டாய்வு நோக்கில் திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள் (2020), தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூன்மரபு (2021) ஆகிய ஆய்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளன. அவ்வாய்வுகளில் அடிகளாசிரியர் எழுதிய உரை நூல் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி: கற்றல் / கற்பித்தல் பாங்கு (2023) எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதப் பெற்றுள்ளது. அந்த ஆய்வின்

தொடர்ச்சியாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது. ஆகவே, அடிகளாசிரியர் எழுதிய 'தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி' எனும் நூலை இலக்கணவியல் பார்வை கொண்டு வாசிக்கப்படுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி - 'கற்றல்/கற்பித்தல் பாங்கு'

'கற்றல்/கற்பித்தல் பாங்கு' எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடு உரையாசிரியர்களின் கருத்தியல்களிலும் அமைந்துகிடக்கின்றது என்பதை இந்த ஆய்வின் மூலமும் மேலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. சு.இராசாராம் சுட்டிக்காட்டும் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு நோக்கும்பொழுது, தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி நூலுள் பின்வரும் கற்பித்தல் முறைமைகள் அமைந்துள்ளமையை முன்னாய்வின் தொடர்ச்சியோடு உள்வாங்கிக் கொள்ளும்பொழுது இன்னும் விளங்கிக்கொள்ள இயலும். அதற்காக மேலும் கூடுதல் கற்றல், கற்பித்தல் முறைகள் இங்குச் சுட்டிக்காண்பிக்கப் படுகின்றன. அம்முறைகளாவன, 'ஒப்பீட்டுமுறைக் கற்பித்தல், உடன்பாடு + மறுப்பு = தொகுத்தல், கருத்து மாறுபாடு தொகுப்பும் தீர்வுத் தூண்டலும், அமைதி கூறல், புலப்படாதன காட்டுதல், சிந்திக்கத் தூண்டும் க்பித்தல், கணக்கியல்முறைக் கற்பித்தல், வலிந்து கற்பித்தல்' ஆகியனவாகும். இனி, அவற்றை ஒவ்வொன்றாக விளங்கிக் கொள்வோம்.

1. ஒப்பீட்டுமுறைக் கற்பித்தல்

கற்பித்தல் முறைகளில் ஒரு சிறந்த கற்பித்தல் முறையாக ஒப்பீட்டுமுறைக் கற்பித்தல் விளங்குகிறது. ஒரு கருத்தியலைத் தெளிவுபட விளங்கிக் கொள்வதற்கு இம்முறை பெரிதும் உதவும். இது இயல்பாகவே அமைந்திருக்கும் பண்பு. இது அடிகளாசிரியரிடத்தும் அமைந்துள்ளது. சான்றாக, தொல்காப்பியர் கூறிய செய்யுளிலக்கணத்திற்கும் பிறர் கூறும் யாப்பிலக்கணத்திற்கும் வேறுபாடு நிலவுவதை ஒப்பீட்டுக் கற்றல் மூலம் தான் கண்டு உணர்ந்ததைக் கற்போருக்குக் கற்பிப்பதைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

1. "தொல்காப்பியர் எழுத்து, சொல், பொருள் என இலக்கணத்தை மூன்றதிகாரமாக வகுத்துக் கொண்டு, பொருளதிகாரத்தே, செய்யுளியல் என்னும் ஓரியலில் செய்யுள் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றார். பிறரெல்லாம் யாப்பினைத் தனி அதிகாரமாக்கிக் கொண்டு யாப்பினைக் கூறுகின்றனர்.

2. இவர் செய்யுள் உறுப்பு முப்பத்து நான்கு என்பர். பிறர் யாப்புறுப்பு ஆறு என்பர்.

3. இவர் மாத்திரையை முதலுறுப்பாக ஒதுகின்றனர். பிறர் மாத்திரையை ஓர் உறுப்பாகக் கருதாமல் எழுத்தினையே முதலுறுப்பாகக் கூறுகின்றனர்.

4. இவர் நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என்னும் நான்கு அசைகளைக் கொள்கிறார். பிறர் நேர் நிரை

என்னும் இரண்டசையினையே கொள்கின்றனர்.

5. இவர் ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், அசைச்சீர் என்னும் மூன்று வகையான சீர்களில் எண்பத்து நான்கு சீர்கள் கொள்கின்றனர். பிறர் ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நான்கசைச் சீர் அசைச்சீர் என நான்கு வகைச் சீர்களைக் கொண்டு முப்பது சீர்களைக் கொள்கின்றனர்.

6. இவர் நாற்சீர் கொண்ட நேரடியினையே சிறந்த அடியெனக் கொண்டு அவ்வடியை எழுத்தளவு பற்றிக் குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடிவடி கழிநெடிவடி என ஐவகை அடியாகக் கொண்டு அவற்றுள் அறு நூற்றிருபத்தைந்தடி ஆக்கிக் கொள்கின்றனர். பிறர் இருசீர் கொண்டது குறளடி, முச்சீர் கொண்டது சிந்தடி, நாற்சீர் கொண்டது அளவடி, ஐஞ்சீர் கொண்டது நெடிவடி எனக் கொண்டு ஐவகை அடியைக் கொள்கின்றனர்.

7. இவர் நாற்சீர் கொண்ட அடியிலேயே தளையுக் கொடையும் வரும் என்பர். தாம் செய்யுள் உறுப்பென ஒதியவற்றுள் தளையை ஓர் உறுப்பாக ஒதித்தளையும் தொடையும் எல்லா அடியிலும் வரும் என்பர்.

8. இவர் மோனை எதுகை முரண் இயைபு அளபெடை என்னும் முதற்றொடை ஐந்தினைக் கூறித் தொடைவிகற்பத்துள் பொழிப்பு, ஒருஉ, செந்தொடை என்னும் மூன்றினை மட்டும் கூறி அவற்றுடன் நிரனிறை இரட்டை என்பனவற்றையும் ஒருவகைத் தொடையாகக் கூறுவர். பிறர் முதல் தொடை ஐந்தும் தொடை விகற்பம் ஏழும் கூறித் தொல்காப்பியர் கூறிய நிரனிறையை நீக்கிவிட்டு, செந்தொடை, இரட்டை, அந்தாதித் தொடைகளைக் கூறித் தொடை 43 என்பர்.

9. இவர் பாட்டு உரை, நூல், வாய்மொழி என்னும் மந்திரம், பிசி, கூற்றிடை வைத்த குறிப்பாகிய அங்கதம், முதுசொல் எனச் செய்யுள் எழுவகைப்பட்ட நிலமாய் வரும் என்பர். பிறர் செய்யுள் தாமே மெய்பெற விரிப்பின் பாவே பாவின்ம என இரண்டாகும். (செய்யுளியல் 1 யாக) என்பர்.

10. இவர் பாக்களுள் ஆசிரியப்பாவை முதற்பாவாக வைத்து ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலிப்பா என்று இந்த முறையில் கூறி, ஆசிரிய நடைத்து வஞ்சி, வெண்பா நடைத்துக் கலி என ஒதி, ஒன்றினுள் ஒன்றடக்கிப் பாக்கள் நான்கேயன்றி இரண்டாகவும் அடங்கும் என்பர். பிறர் வெண்பாவை முதலில் வைத்து, வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்ற முறையாற் கூறி ஒவ்வொன்றற்கும் தாழிசை துறை விருத்தம் என்பன இனமாய் வரும் என்பர்.

11. இவர் பாட்டு, உரை முதலான ஏழுள் அடங்காத பண்ணத்தி என்ற பாடல் வகையைக் கூறி அதுவும் பாட்டினைப் போன்றே வரும் என்பர். பிறர் அப்பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை.

12. இவர் ஆசிரியம் என்னும் ஒரு பெயரினையே அதற்குப் பெயராகக் கூறுகின்றார். பிறர் ஆசிரியப்பாவை விகற்பித்து நேரிசை ஆசிரியம், இணைக்குறளாசிரியம், நிலை மண்டில ஆசிரியம், அடிமறி மண்டில ஆசிரியம் என்ற பெயராற் கூறுவர்.

13. இவர் ஆசிரியப்பாவில் ஈற்றயலடி முச்சீர் வரப்பெறும் அம்முச்சீரடி இடையிலும் வரும் என்பர். பிறர் ஈற்றயலடி முச்சீராக வரின் அது நேரிசை ஆசிரியப்பா பெயர் பெறும் என்றும் அம்முச்சீரடியும் அதுவேயன்றி இருசீரடியும் இடைவரின் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா எனப்பெயர் பெறும் என்றும் கூறுவர்.

14. இவர் வஞ்சிப்பா சீர்வகை அடியில் இரு சீரடியானும் முச்சீரடியானும் வரப்பெறும் என்பர். ஆனால் சரிதகம் பெற்று முடியும் என்று கூறவில்லை. பிறர் வஞ்சிப்பா சரிதகம் பெற்று முடியும் என்பர்.

15. இவர் வெண்பாவானது குறுவெண்பாட்டு, நெடுவெண் பாட்டு, கைக்கிளை, பரிபாடல், அங்கதம் என ஐந்து விதமாக வரும் என்பர்.

'குறுவெண்பாட்டிற்கு அளவு எழுசீர் (இரண்டடி) என்றும், நெடுவெண்பாட்டிற்குப் பன்னிரண்டு அடியே அடிப்பெருமை என்றும் கூறுகின்றனர். பிறர் வெண்பாவாவது குறள், சிந்து, நேரிசை, இன்னிசை, பஃறொடை என ஐந்து வகையாக வரும் என்பர். தொல்காப்பியர் கூறிய பரிபாடலையும் கைக்கிளை அங்கத வெண்பாக்களையும் பிறர் கருதவேயில்லை.

16. இவர் ஒத்தாழிசைக்கலி, கலிவெண்பாட்டு, கொச்சகம், உறழ்கலி எனக் கலிப்பா நான்கு என்பர். பிறர் உறழ்கலியை ஒழித்து விட்டுக் கலிப்பா மூன்று என்பர்."

17. இவர் திணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், களன், காலம், பயன், மெய்ப்பாடு, எச்சம், முன்னம், பொருள், துறை என்னும் பன்னிரண்டையும் செய்யுட்கு உறுப்பென்பர். இப்பன்னிரண்டினை இறையனார் களவியலும் நம்பி அகப்பொருள் முதலிய அகத்திணை இலக்கண நூலும் அகப்பொருட் பாட்டிற்கு உறுப்பென்று கூறிகின்றன. பிற யாப்பிலக்கண நூல்கள் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டன.

தொல்காப்பியர்க்கும் பிற யாப்பிலக்கண நூலார்க்கும் மேற்கூறியவாறு வேறுபாடிருப்பினும் சில ஒற்றுமையும் உண்டு. தொல்காப்பியர் வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும் முடிவது மருட்பா என்றும் அது புறநிலை, வாழ்த்து முதலிய பொருளில் வரும் என்று கூறுவர். இதனைப் பிறரெல்லாம் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர்" (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, பக். 66 - 69).

2. உடன்பாடு + மறுப்பு = தொகுத்தல்

'வெண்பாவிற்சூரிய அடி' எனும் கருத்தியலை விளக்கிச் செல்லும்பொழுது, 'உடன்பாடு + மறுப்பு = தொகுத்தல்' எனும் கற்பித்தல் உத்தி இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. அதனை,

"வெண்பாவிலே வரும் தளைகளை ஒன்றிய தென்றும் ஒன்றாத தென்றும் இருவகையாகக் கொள்ளலாம். ஒன்றாத தளையாகிய இயற்சீர் வெண்டளை வந்த பொழுது அளவும் சிந்தும் வெள்ளைக்குரிய தளைவகை ஒன்றாத தன்மையான (செய்.55) என்னும் விதியின்படி கட்டளையடியில் மூன்று சிந்தடியும் ஐந்து அளவடியும்

ஆகிய எட்டடியே வெண்பாவில் வரப்பெறும். ஒன்றிய தளையாகிய வெண்சீர் வெண்டளைவரின் நெடிடடியும் சில (இரண்டு) வரும் என்றனர் இளம்பூரணர் எனவே சிந்தடி மூன்று. அளவடி ஐந்து, நெடிடடி இரண்டு என்னும் பத்துநிலம் பெறும் வெண்பா என்றறிக. இக்கொள்கை யாப்பருங்கல விருத்தி ஆசிரியருக்கும் உடன்பாடாம்" (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, பக். 40 - 41).

"சிந்தோ டளவு நெடிலீ றொழிய வந்த ழரிமை யீரைந்து நிலத்தும்" (யாப்பருங்கல விருத்தி கழகம், ப.456)

என்று அவர் கூறுதலைக் காண்க.

இக்கருத்தியல் உடன்பாட்டைக் கூற,இக்கருத்தியல் உடன்பாட்டைக் கூற,இக்கருத்தியல் உடன்பாட்டைக் கூற,

"ஆனால் பேராசிரியர் வெண்பா நிலம் எட்டென்று கொள்வர். 'இனி அளவும் சிந்தும் வெள்ளைக்குரிய' என்னும் எடுத்தோத்துக் கிடப்ப, இலேசினான் இரண்டு நிலனேற்றி, வெள்ளை நிலம் பத்தெனலும் ஆகாது என்னை? 'அளவடி மிகுதி உள்படப் தோன்றி இருநெடிடடியும் கலியிற் சூரிய என ஒதினான், இதனினும் சிறந்த வெண்பாவிற்கும் அங்ஙனம் ஒதுவன் மன், ஆசிரியன் அதுவே கருத்தாயினென்பது' என்று அவர் கூறுவதைக் காண்க" (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 41).

"மேலும் அவர், அளவடி மிகுதி என்னும் நூற்பா உரையுள் 'அதுவும் (கலிப்பாவும்) தன் முதற்பாவாகிய வெண்பாப் போல (59) எட்டு நிலம் பெறுவதாயிற்று' என்பர்"

இக்கருத்தியல் அதற்குரிய மறுப்புத் தன்மையைக் காட்டுகின்றது. அதாவது மூலநூலாசிரியர்களுக்கு இடையே அடிவரையறையைக் கூறுவதில் உடன்பாடு நிகழ, உரையாசிரியருக்கு அது மறுப்பாக அமைகின்றது. இவ்விரு கருத்துகளை அடிகளாசிரியர் தொகுத்துச் சொல்லிச் செல்கிறார்.

3. கருத்து மாறுபாடு - தொகுப்புத் தீர்வுத் தூண்டலும்

'கருத்து வேறுபாடுடைய நூற்பா' எனும் உட்தலைப்பிடலில் தொல்காப்பியர் கூறும் மூன்று நூ.111, 112, 117) நூற்பாக்களுக்கு உரையாசிரியர்களாகிய இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய மூவரும் வேறுபட்டு உரை எழுதியமையைத் தொகுத்துக் கூறி "இவற்றிற்கெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து தக்க உரை காண வேண்டும்" (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 54) எனும் தீர்வுத் தூண்டலையும் செய்கிறார் அடிகளாசிரியர். அக்கருத்து வருமாறு;

"செய்யுளியலுக்கு இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் என்ற மூவரும் உரை எழுதியுள்ளனர் "ஒத்தாழிசையும் மண்டில யாப்புப் குட்டமும் நேரடிக் கொட்டின வென்ப" (111) "குட்டம் எருத்தடி உடைத்து மாசும்" (112)

“மண்டிலம் குட்டம் என்றிவை யிரண்டும்

செந்தூர்க் கியல என்மனார் புலவர்” (117)

என்னும் நூற்பாக்களுக்கு மூவரும் வேறுபட்டுப் பொருள் கூறுகின்றனர். 111ஆம் நூற்பாவிற்கு

1. இளம்பூரணர் ஒத்தாழிசை, மண்டில யாப்பு, குட்டம் என்ற மூன்றையும் எண்ணி இம்மூன்றும் நேரடிக்கு ஒட்டின என்பர். சொற்போக்கிற்கு இவ்வுரை ஒத்துள்ளது.
2. பேராசிரியர் ஒத்தாழிசைக் கலியின் கண்ணும் மண்டில யாப்பின் கண்ணும் என ஏழாம் வேற்றுமை வைத்து விரித்து, அவ்விரண்டின்கண் குட்டம் வருங்கால் அளவடிக்குப் பொருந்திய பாவென்னும் ஓசை பெற்று வரும் என்பர். இது சொற் போக்கிற்கு ஒவ்வவில்லை.
3. நச்சினார்க்கினியர் எப்பொழுதும் பேராசிரியரைப் பின்பற்றியே உரை எழுதிச் செல்வர். அவருக்கும் பேராசிரியர் போக்கு பிடிக்காமல் ஒத்தாழ்ந்த ஓசையும் (ஒத்தாழிசையும்) மண்டலித்து வரும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் ஈற்றயலடியும் ஈற்றடியும் முச்சீராய் வரும் என்றவை நேரடிக்கு ஒட்டினவாய் வரும்; இருசீரும் முச்சீருமாகிக் குறைந்து வருவனவாகிய குட்டமும் நாற்சீரடிக்குப் பொருந்தி வரும் என்பர்.

இவையெல்லாம் தெளிவான உரையாகத் தெரியவில்லை. இளம்பூரணர் ஒத்தாழிசையும் நிலை மண்டில அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பாவும் குட்டம் என்னும் தரவும் நாற்சீரடிக்குப் பொருந்தின என்பர். இவ்வாறு உரைப்பதைப் பற்றி நமக்குப் பல ஐயங்கள் எழுகின்றன. ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பாக்களுக்கு முறையே ஐவகை அடியும் ஆசிரியக்குரிய, அளவும் சிந்தும் வெள்ளைக்குரிய (55) அளவடி மிகுதி உள்ப்படத் தோன்றி, ஒரு நெடிலடியும் கலியிற்குரிய (56) என்னும் நூற்பாக்களால் நாற்சீர் கொண்ட அடிவருமென்று கூறியாயிற்று. அதனால் மண்டிலம் குட்டம் என்பதனை அங்கு கூறியதையே இங்குக் கூற வேண்டுவதில்லை. குட்டம் என்பதைத் தரவென்னும் உறுப்பென்று கொண்டு அது நேரடியால் வரும் என்றால் தரவே தானும் நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும் (141) என்று பின்னும் கூற வேண்டுவதில்லை; இது என் கருத்து. இவற்றிற்கெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து தக்க உரை காணவேண்டும். ஆதலால் இவற்றை விட்டுவிட்டு கலிப்பாவின் சிறப்பிலக்கணத்தினை ஆராய்வோம்” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, பக். 52 - 54)

4. அமைதி கூறல்

மூலநூலாசிரியரின் கருத்திற்கு உரையாசிரியர்கள் தரும் பொருள் சரியானதா இல்லை சரியன்றா என உணரப்படாத சூழலில் அமைதி கூறிச் செல்லும் பண்பு அடிகளாசிரியர் எழுத்துரையில் காணலாகின்றது. அதனை,

“இளம்பூரணர் என்பத்து நான்கு சீரால் எழுபது வகை

உறழ்ச்சி கொண்டுள்ளனர். வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதை நேரீறு, நிரையீறு, உரியசையீறு என்று மூன்றாகவும் பிரிக்கலாமே. அப்பொழுது ஏழாகாமல் எட்டாகுமே. இதனால் எழுபது வகையை விளக்க வேண்டி அதற்கியைய அமைத்துக் கொண்டார் போலும்” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 76). என வரும் கருத்து விளக்கி நிற்கும்.

5. புலப்படாதன காட்டுதல்

அடிகளாசிரியர் கற்பித்து வரும் சூழலில், பொருள் அறிய முடியாதவற்றை வெளிப்படையாகவே ‘புலப்படவில்லை, விளங்கவில்லை’ போன்ற சொல்லாடல்களைப் பயன்படுத்திக் கற்பித்துள்ளார். அதனை 73, 75, 77, 83 ஆகிய பக்கங்களில் அமைந்துள்ள அடிக்குறிப்புகள் மூலம் உணரலாம். அக்குறிப்புகள் வருமாறு;

1. “வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதுள் நேரீறு 12, நிரையீறு 16, உரியசையீறு 32 சீராகும் இளம்பூரணர் நேரீற்று வஞ்சிச்சீரான் வரும் அடியை ஏன் கொள்ளாது விட்டார் என்பதற்கு அவர் கூற்றால் காரணம் புலப்படவில்லை” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 73).
2. “வஞ்சியுரிச்சீர் நேர்பு ஈறும் நிரைபு ஈறும் என இருவகையாம். நேர்பு ஈறு ஒன்றுவன ஐந்தும் ஒன்றாதன ஐந்தும்; நிரைபு ஈறும் ஒன்றுவன ஐந்தும் ஒன்றாதன ஐந்தும் என இருபது வகைப்படுகின்றன. இளம்பூரணர் எக்காரணத்தால் பத்துவகை என்றனர் என்பது அவர் கூற்றால் புலனாகவில்லை” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 75).
3. “இதுவும் நேரும் நேர்பும் ஒன்றியன ஐந்தும் ஒன்றாதன ஐந்தும், நிரையும் நிரைபும் ஒன்றியன ஐந்தும் ஒன்றாதன ஐந்தும் என இருபது வகைப்படும். இளம்பூரணர் எக்காரணத்தால் பத்து வகைப்படும் என்றனர் என்பது அவர் கூற்றால் விளங்கவில்லை” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 75)
4. “ஆசிரிய உரிச்சீர் ஆறில் நான்கை மட்டும் கொண்டதற்குக் காரணம் விளங்கவில்லை” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 77).
5. “வெண்பாவின் நாற்சீர் கொண்ட கட்டளையடியில் அசைச்சீர் நான்கில் நேரசை நிரையசைச்சீர் இடம் பெறுமா?” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 77).
6. “கலிப்பாவிலும் ஆசிரியவுரிச்சீர் ஆறுள் நான்கினையே கொண்டார். அங்ஙனமாயின் விலக்கப்பட்ட ஆசிரியவுரிச் சீரிரண்டும் எப்பாவில் வரும்?” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 77).
7. “ஆசிரியவடி கொள்ளும்போது ஆசிரியவுரிச்சீர் ஆறனையும் தன்சீருள் வழித் தளைவகை வேண்டா என்ற நூற்பாவினைக் காட்டி நீக்கினார். வெண்பாவடி கொள்ளும்போது வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கினை அவ்வாறு நீக்காமல் கொண்டே அடி கூறுகிறார். இது பொருந்துமா?” (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 83).

6. சிந்திக்கத் தூண்டும் கற்பித்தல்
'நான்கு பாக்களுக்கும் வைப்புமுறைக் காரணம்' பற்றி விளக்கி வரும்பொழுது அதன் இறுதியில் வெண்பா குறித்துக் கருத்துரைக்கும்பொழுது நிகண்டாசிரியர்களும் திருவள்ளுவமாலையில் கீரந்தையார் எனும் புலவரும் கூறும் கருத்தைக் காரணம் காட்டிக் குறிப்பிட்டதோடு நில்லாமல், இது ஆராயத்தக்கது (சிவபெருமான் அ.(பதி), 2008, ப. 30) என்று சிந்திக்கத் தூண்டும் கற்பித்தலையும் செய்துள்ளார் அடிகளாசிரியர்.

7. கணக்கியல்முறைக் கற்பித்தல்

'வெண்பாவடி 181, கலியடி 120, ஆசிரியவடி 324' ஆகிய கருத்தியல்களை விளக்க கணக்கியல் முறைப்படி விளக்கம் தருகின்றார் அடிகளாசிரியர். அதனை, "ஆசிரியத்துள் வருமெனப்பட்ட சீர் இருபத்தேழும் ஒவ்வொன்று பன்னிரண்டு வரை ஏறிவரும் ஆதலின், ஒவ்வொன்றையும் பன்னிரண்டாயுறழ ஆசிரியவடி முந்நூற் றிருபத்து நான்காயின.

ஆசிரியவடி 324

எவ்வாறெனில்? ஆசிரியத்துள் வருஞ்சீர் இருபத்தேழும் நுந்தை, வண்டு என்னும் இரண்டும் ஒரெழுத்துச் சீராம்; தேமா, மின்னு, வரகு, ஞாயிறு, போதுபூ, போரேறு என்னும் ஆறும் ஈரெழுத்துச் சீராம்; புளிமா, பாதிரி, வலியது, மேவுசீர், நன்னாணு, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, நீடுகொடி, அரவு என்னும் பத்தும் மூவெழுத்துச் சீராம்; கணவிரி, காரருமு, பெருநாணு, உருமுத்தீ, மழுகளிறு, நாணுத்தளை, உரறுபுலி என்னும் ஏழும் நாலெழுத்துச் சீராம்; நரையுருமு, விரவுகொடி என்னும் இரண்டும் ஐயெழுத்துச் சீராம்; இவ்விருபத்தேழு சீரும் குறிப்பிட்ட அடியிலிருந்து பன்னிரண்டடி வரை ஏறிவரும் ஆதலின் பன்னிரண்டோடு உறழ (27ஃஜ்12=324) ஆசிரியவடி முந்நூற்றிருபத்து நான்காயின. வெண்பாவடி 181

வெண்பாவினுள் வருமெனப்பட்ட இயற்சீர் பத்தொன்பதும் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும் ஆகிய சீர் இருபத்தேழனை உறழ வெண்பாவடி நூற்றெண்பத்தொன்று வரும்.

எவ்வாறெனில்? சிந்தடியாகிய ஏழெழுத்தடியும் எட்டெழுத்தடியும் ஒன்பதெழுத்தடியும் அளவடியுள் பத்தெழுத்தடியும் ஆகிய நான்கெழுத்தடியும் முதலாய் நிற்ப, ஏழெழுத்தடி வெண்பாவின் இறுதியடியான பதினான் கெழுத்தடியளவும் ஏறி எட்டடி பெறும்; எட்டெழுத்தடி பதினான் கெழுத்தடியளவும் ஏறி ஏழடி பெறும்; ஒன்பதெழுத்தடி பதினான்கெழுத்தடியளவும் ஏறி ஆறடி பெறும்; பத்தெழுத்தடி பதினான்கெழுத்தடியளவும் ஏறி ஐந்தடி பெறும்.

வெண்பாவினுள் வரப்பெறும் நுந்தை, வண்டு, ஞாயிறு, போதுபூ, போரேறு என்னும் சீரை ஏழெழுத்தடியிலிருந்து பதினான்கெழுத்தடி வரையுள்ள எட்டடியில் வைத்துறழ (8 ஜ் 5=40) நாற்பது அடியாயின.

தேமா, மின்னு, வரகு, பாதிரி, வலியது, மேவுசீர், நன்னாணு, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மாசெல்வாய் என்ற பதினொரு சீரையும் எட்டெழுத்தடி முதல் பதினான் கெழுத்தடிவரையுள்ள ஏழடியில் வைத்துறழ (11 ஜ் 7 = 77) எழுபத்தேழு அடியாயின.

புளிமா, அரவு, கணவிரி, காரருமு, பெருவேணு, உருமுத்தீ, மழுகளிறு, மாவருவாய், புலிசெல்வாய் என்னும் ஒன்பது சீரை ஒன்பதெழுத்தடி முதல் பதினான்கெழுத்தடி வரையுள்ள ஆறடியில் வைத்துறழ (9 ஜ் 6=54) ஐம்பத்து நான்கு அடியாயின.

நனிமுழவு, புலிவருவாய், என்னும் இரண்டு சீரைப் பத்தெழுத்தடி முதல் பதினான்கெழுத்தடி வரையுள்ள ஐந்தடியில் வைத்துறழ (2 ஜ் 5=10) பத்தடியாயின. ஆக வெண்பாவடி (40 + 77 + 54 + 10) நூற்றெண்பத்தொன்று ஆயின.' கலியடி 120

கலிப்பாவில் வருமென்ற நேரீற்றியற் சீர் மூன்றெழுத்து எஞ்சிய இயற்சீர் பதினாறும், ஆசிரியவுரிச் சீர் நான்கும், வெண்சீர் நான்கும், ஆகிய இருபத்து நான்கு சீர்களை உறழக் கலியடி நூற்றிருபதாம்.

அளவடி மிகுதி உளப்படத் தோன்றி, இருநெடிலடியுங் கலியிற்குரிய என்னும் நூற்பா விதியால் அளவடி மிகுதியாய் பதின்மூன்றெழுத்தடியும், நெடிலடியாகிய பதினைந் தெழுத்தடியும் பதினாறெழுத்தடியும் பதினான்கெழுத்தடியும் முதலாக ஒரோவொன்று ஐந்தடி உறழ்ந்து முறையே பதினேழு, பதினெட்டு, பத்தொன்பது இருபது என்னும் எழுத்துள்ள அடிவரை உயரும். எவ்வாறெனில்? ஞாயிறு, போதுபூ, போரேறு என்னும் ஈரெழுத்துச் சீர் மூன்றையும் பதின்மூன்றெழுத்து வரையுள்ள ஐந்தடியில் வைத்துறழ (3 ஜ் 5=15) பதினைந்தடியாயின.

பாதிரி, வலியது, மேவுசீர், நன்னாணு, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மாசெல்வாய், நீடுகொடி என்னும் மூவெழுத்துச் சீர் ஒன்பதனையும் பதினான்கெழுத்து முதல் பதினெட்டெழுத்தளவும் உள்ள ஐந்தடியில் வைத்துறழ (9 ஜ் 5 = 45) நாற்பத்தைந்தடி யாயின.

கணவிரி, காரருமு, பெருநாணு, உருமுத்தீ, மழுகளிறு, நாணுத்தளை, உரறுபுலி என்னும் நாலெழுத்துச் சீர் ஒன்பதனையும் பதினைந்தெழுத்து முதல் கொன்ப தெழுத்தளவும் உள்ள ஐந்தடியில் வைத்துறழ (9 ஜ் 5=45) நாற்பத்தைந்தடியாயின.

நரையுருமு, புலிவருவாய், விரவுகொடி என்னும் ஐந்தெழுத்துச் சீர் மூன்றனையும் பதினாறெழுத்தடி முதல் இருபதெழுத்தடிகாறு முள்ள மூன்றடியில் வைத்துறழ (3 ஜ் 5 = 15) பதினைந்தடியாம். ஆகக் கலிப்பாவடி (15+ 45 + 45 + 15) நூற்றிருபதாயின" (சிவபெருமான்

அ.பதி.), 2008, பக். 78 - 81).
எனவரும் கருத்தியல் மூலம் உணரலாம்.

8. வலிந்து கற்பித்தல்

ஒரு படைப்பாளர் தன் உள்ளத்தில் உறைந்து கிடக்கும் கருத்தியலுக்குச் சூழல் வரும் நேரத்தில் வலிந்து கூறும் தன்மையும் அமைந்து விடுவதுண்டு. அடிகளாசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறும் 'இயலசை' குறித்து விளக்குமிடத்து, அதற்கு விளக்கம் தந்த இளம்பூரணர் பயன்படுத்தியிருக்கும் சோழநாடு உறையூர் சோழர் குறித்த அவர்தம் தரவுகளை ஒருங்குத் திரட்டித் தருகின்றார். அக்குறிப்பு வருமாறு;

"நேரசை நான்கிற்கும், நிரையசை நான்கிற்கும் இளம்பூரணர் கோழி வேந்தன் என்றும், வெறி சுறா நிறம் குரால் என்றும் எடுத்துக்காட்டுக் கூறியுள்ளார். இவற்றுள் கோழி வேந்தன் உறையூர்ச் சோழரைக் குறிப்பதாகும். இளம்பூரணர் தாம் செய்த தொல்காப்பிய உரையுள் பலவிடங்களில் சோழனாடு உறையூர் சோழர் இவர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சொல்லதிகாரத்தே
நாடெனப் படுவது சோணாடு - 162
சோணாடு - 16
சோழனாடு - 16
ஊரென்று சொல்லப்படுவது உறையூர் - 162
சாத்தா உறையூர்க்குச் செல்லாயோ - 14
சோழன்; சோழ - 54
சோழன் நலங்கிள்ளி - 31
வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழிய அரசர் - 58
வெண்ணுக்கரை எழுத்ததிகாரம் - 307
என்ற எடுத்துக்காட்டுக்களை அவர் உரையிற் காணலாம். குரால் என்ற ஊரொன்று தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளது" (சிவபெருமான் அ.பதி.), 2008, ப. 9).

இந்தத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி என்ற நூலின் நோக்கம் செய்யுளியலின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுவது ஆகும். ஆனால் அடிகளாசிரியர் சோழநாடு குறித்து இளம்பூரணர் உரைதரும் உரைக் கருத்தை எடுத்துக்கொண்டு இங்கு அடிகளாசிரியர் விளக்கிச் செல்வது தேவையில்லாத ஒன்றாகும். இருப்பினும் அடிகளாசிரியர் அதனை விளக்கிச் செல்வது வலிந்து கற்பிக்கும் முறையாக அமைந்துள்ளது.

இதுவரை இந்த ஆய்வில் கூறப்பெற்ற கற்பித்தல் முறைகளையும் அதனைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரையும் இணைத்துப் பின்வருமாறு வரைந்து பார்க்கும் பொழுதுதான் இவ்வாய்வின் முக்கியத்துவம் விளங்கும்.

நிறைவாக

இதுவரை விளக்கப்பெற்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது 'கற்றல்/கற்பித்தல்

பாங்கு' எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டுப் பொதுத்தன்மை அடிகளாசிரியர் எழுதிய நூலுள்ளும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது என்பதை இந்த ஆய்வின் மூலமும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆக, அவ்விரு ஆய்வுகளும் ஒரு படைப்பாளர் மூலநூல் ஆசிரியராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல, ஓர் உரையரும் படைப்பாக்கத் தன்மையுடையவரே என்ற கருத்தியலையும், அப்படைப்பாளரிடத்து கற்றல், கற்பித்தல் பாங்கு எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டு வரைச்சட்டகம் இயல்பாகவே அமைந்துகிடக்கும் என்பதையும் முடிபாகக் கொள்ளலாம்.

குறிப்பு நூல்கள்

[1] இராசாராம் சு., இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும். காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு - 2010.

[2] சத்தியராஜ் த., Meta Theory Concept in Dravidian First Grammars (மீக்கோட்பாட்டாய்வு நோக்கில் திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள்), N0.F.6892/16(SERO/UGC), March 2017. ஒப்படைப்பு - பிப்ரவரி 2020.

[3] சத்தியராஜ் த., இலக்கணவியல் ஒப்பியல் (தொல்காப்பியமும் பாலவியாகரணமும்), இனம் பதிப்பகம், கோயமுத்தூர். முதல் பதிப்பு - 2019.

[4] சத்தியராஜ் த., உயிர்மெய்: வரலாற்றுநிலை - சமகாலநிலை (Uyirmei Ezhuthu: History and the contemporary state), Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), DOI: <https://doi.org/10.22452/JTP.vol7no2.11>, 2018-12-30

[5] சத்தியராஜ் த., ஒப்பியல் - மீக்கோட்பாடு - ஆய்வியல் மீக்கோட்பாடு (மரபிலக்கணங்கள், ஆய்வுரைகளை முன்வைத்து), இனம் பதிப்பகம், கோயமுத்தூர். முதல் பதிப்பு - 2020.

[6] சத்தியராஜ் த., ஒப்பும் மீக்கருத்தியலும் (தமிழ் - தெலுங்கு இலக்கணப் பணுவல்களின் இரண்டாம் வேற்றுமை கருத்தியல்களை முன்வைத்து) - Oppum Mikkaruttiyalum (Tami? - Telu?ku Ilakka?ap Pa?uvalka?i? Ira??am Ve??umai Karuttiyaluka?ai Mu?vaittu), IIETS (Inam: International E-Journal of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.5, Issue 19, நவம்பர் 2019.

[7] சத்தியராஜ் த., திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள் : இலக்கணவியல், குறுந்திட்ட ஆய்வு, செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை, 2017

[8] சத்தியராஜ் த., மீக்கோட்பாடு (தொல்காப்பிய மூலமும் உரைகளும்), இனம் பதிப்பகம், கோயமுத்தூர், முதல் பதிப்பு - 2018.

[9] சத்தியராஜ் த., மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு அணுகுமுறையில் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூன்மரபு: Ilakka?aviyal a?ukumu?aiyil tolkappiya e?uttatikara nu?marapu, IETS (Inam: International E-Journal of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.6, Issue 28., 24 நவம்பர் 2021.

[10] சிவபெருமான் அ. (பதி.), தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி. திருவருள் நிலைய வெளியீட்டகம், விழுப்புரம், 2008.

[11] திண்ணப்பன் சுப., கற்பித்தல் கோட்பாடுகளும் மொழிகற்பித்தலும். தமிழ் கற்றல் (Language of Tamil Learning), 1993

[12] முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி / Dr. Sathiyaraj Thangasamy. (2023). தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி: கற்றல் / கற்பித்தல் பாங்கு Tolkappiya Grammatical Research: Learning / Teaching Method. IJTLLS, Volume 6(Issue 1), 11-25. <https://doi.org/10.5281/zenodo.8199229>

[13] வேல்முருகன் இரா. (தே.இ). மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் சிந்தனைத் திறனின் பங்கு. 278-279.

References

- [1] Dhinappan Supa., Pedagogical Principles and Language Teaching. Language of Tamil Learning, 1993
- [2] Rajaram S., Ilakkanaviyal Miikkotpadum Kotpadukalum, Kalacchuvadu Pathippagam, Nagercoil, First Edition - 2010.
- [3] Sathiyaraj T., “Index of Research in Tolka:ppiyam”, IETS (Inam: International E-Journal of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.6, Issue 25., February 2021 .
- [4] Sathiyaraj T., First Grammars in Dravidian Languages - A Comparative Study, Minor project, Central Institute of Classical Tamil Studies, Chennai, 2017
- [5] Sathiyaraj T., IlakkaG aviya aG ukumu_ aiyl tolkl ppiya e; uttatikl ra nkll I marapu, IETS (Inam: International E-Journal

of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.6, Issue 28., 24 November 2021 .

[6] Sathiyaraj T., IlakkaG aviya oppiyal (Tolkappiyam and Balavyayakaran), Inam Pathippagam, Coimbatore, First Edition - 2019.

[7] Sathiyaraj T., Meta Theory Concept in Dravidian First Grammars, N0.F.6892/16(SERO/UGC), March 2017. Submission - February 2020.

[8] Sathiyaraj T., Miikkodpadu (Theological Sources and Texts), Inam Pathippagam, Coimbatore, First Edition - 2018.

[9] Sathiyaraj T., Oppiyal - m+ll kkMll m pl m u - ll yviyal m+ll kkMll m pl m u (marapilakkaG aE ka7 ,ll yvuraika7 ai muI vaittu), Inam Pathippagam, Coimbatore, First Edition - 2020.

[10] Sathiyaraj T., Oppum M+ll kkaruttiyalum (Tami; - TeluE ku IlakkaG ap PaI uvalka7 iI IraGm ll m Vll __ umai Karuttiyalka7 ai MuI vaittu), IETS (Inam: International E-Journal of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.5, Issue 19, November 2019.

[11] Sathiyaraj T., Uyirmei: History and the contemporary state, Journal of Tamil Peraivu, DOI: <https://doi.org/10.22452/JTP.vol7no2.11>, 2018- 12-30

[12] Sivaperuman A. (Ed.), Tholkappiyach Cheyyuliyal Araicchi. Thiruvarul Station Publishing House, Villupuram, 2008.

[13] Velmurugan Ira. (Te.E). The role of thinking skills in teaching language learning. 278-279.

[14] முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி / Dr. athiyaraj Thangasamy. (2023). தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி: கற்றல் / கற்பித்தல் பாங்கு Tolkappiya Grammatical Research: Learning / Teaching Method. IJTLLS, Volume 6(Issue 1), 11-25. <<https://doi.org/10.5281/zenodo.8199229>>
